

ning for stigningen i statsudgifterne. En sådan finanspolitik forudsætter, at nye indtægtsmuligheder tilvejebringes.

Jeg forudsætter herved, at den udgiftspolitik, der er lagt op til gennem finanslovforslaget, vinder tilslutning. Den er tilrettelagt ud fra det synspunkt, at der må føres en stramt tilbageholdende linje for statens udgifter, men også ud fra den overbevisning, at opgaverne inden for uddannelse, forskning, sundhedsvæsen, social forsorg, u-landshjælp, trafik o. s. v. må og skal løses.

Regeringen må derfor nu lægge afgørende vægt på, at den nødvendige stigning i statens udgifter dækkes finansielt ind, og at der samtidig sikres et passende overskud på statens drifts- og anlægsbudget, således at der ikke fra den offentlige sektor udgår en ekspansiv virkning. Dette vil med de forudsætninger, der i øvrigt gælder for statens kapitalbudget, være ensbetydende med, at kasseoverskuddet skal sættes tilsvarende op. Dette gælder i særdeleshed for det kommende finansår; men også for den resterende del af indeværende finansår vil det efter regeringens opfattelse være af betydning, at der sikres noget større indtægter for staten. Den svækkelse af finanserne, der nu er sket, er ensbetydende med en lempelse af finanspolitikken. Regeringen er ganske enig med Nationalbanken i, at det er den modsatte politik, der er behov for. Den stramme finanspolitik må fastholdes som forudsætning for, at der kan ske en vis lempelse i pengepolitikken til gavn for beskæftigelsen. Regeringen er også enig i, at en lempelse i kreditgivningen ikke må ske så hurtigt og så stærkt, at den samlede efterspørgsel bliver for stor. Den økonomiske balance må opretholdes.

Dette er motiveringen for, at regeringen ønsker *yderligere statsindtægter*. Der vil herigennem også blive vundet tid til grundig drøftelse af de videre skattereformer. *Forhandlingerne om merværdiafgiften* må fortsættes med det formål for øje at gennemføre *omfattende ændringer af personbeskatningen* som led i en virkelig skattereform.“

En uges tid før finanslovforslaget sattes til 1. behandling, gav *socialministeren* — i overensstemmelse med et ønske, som var fremsat i finansudvalget — tinget en redegørelse for baggrunden for *socialministeriets budget* på finanslovforslaget for 1966-67. Denne redegørelse blev, som det også var tilsigtet, inddraget i finanslovedebatten.

Efter sædvane indledtes finanslovens 1. behandling af partiernes finanspolitiske ordførere. Endvidere havde *Knud Hertling* (Grønl.) ordet. Derpå talte *finansministeren* og 5 andre ministre samt *Mohr Dam* (S), der beskæftigede sig med færøske forhold. Efter at ordførerne på ny havde haft lejlighed til at udtale sig, og enkelte andre havde haft ordet, afsluttedes forhandlingens anden dag med nogle korte bemærkninger. Den følgende dag, der blev finanslovedebattens sidste, var viet socialministerens ovenomtalte redegørelse. Talerne var her — foruden socialministeren — følgende: *Niels Mørk*